

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลในงานพยาบาลและความตั้งใจคงอยู่ในงานของพยาบาลใหม่ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันต่อเป้าหมายในฐานะตัวแปรกำกับในความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลและความตั้งใจคงอยู่ในงาน ศึกษาผลของตัวแปรด้านการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลและความผูกพันต่อเป้าหมายที่สัมพันธ์กับความตั้งใจคงอยู่ในงาน ประชากรที่ศึกษาเป็นพยาบาลพนักงานมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งหนึ่งที่มีประสบการณ์ในงานพยาบาลไม่เกิน 2 ปี จำนวน 304 คน เครื่องมือได้รับการพัฒนาเพื่อใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถาม 4 ส่วน ส่วนแรกเป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความมีอิสระในการทำงาน ความต้องการด้านรายได้ ความต้องการใช้เวลาว่าง ความต้องการดำเนินชีวิตด้านครอบครัว ความมั่นคงทางอาชีพ การได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน โอกาสในการสร้างความก้าวหน้าในอาชีพและการได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน ส่วนที่ 3 เป็นแบบวัดความผูกพันต่อเป้าหมาย และส่วนที่ 4 เป็นแบบวัดความตั้งใจคงอยู่ในงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยมัธยฐาน คณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงชั้น ผลการวิจัยพบว่า

1. การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลของพยาบาลใหม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจคงอยู่ในงานโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ความมีอิสระในการทำงาน ความต้องการด้านรายได้ ความมั่นคงทางอาชีพ การได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน โอกาสในการสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ และการได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน ($p < .01$)

2. ความผูกพันต่อเป้าหมายไม่เป็นตัวแปรกำกับในความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลกับความตั้งใจคงอยู่ในงาน

3. ความผูกพันต่อเป้าหมายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจคงอยู่ในงาน ($p < .01$)

4. เมื่อทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงชั้นพบว่าข้อมูลส่วนบุคคลสามารถอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจคงอยู่ในงานได้ร้อยละ 17 เมื่อเพิ่มตัวแปรการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลสามารถอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจคงอยู่ในงานได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 23 คือ ความมั่นคงทางอาชีพ โอกาสในการสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน และการได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเพิ่มความตั้งใจคงอยู่ในงานของพยาบาลใหม่และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการรักษานักวิชาการให้คงอยู่ในงาน